

* * * ANY TERCER, NÚM. 124 * * * QUINZENARI POPULAR * * * INCA, 1 DE ABRIL DE 1910 * * *

ANEM, TOTS, A N-EL MITÍ...

MALLORQUINS: tots els qui sentim en nostre cor la saba vivificadora de la fe y la tradició qu'encen el foc del amor patri: anem a n-el Mití.

Tots els qui estam convensuts de que cada escola que s'obri es una presó qu'es tanca, si les ensenyances d'aquelles están informades en los sublím preceptes del Decálec: anem a n-el Mití.

Tots els qui no volem que venga un dia que sien plantades les escoles sens Deu a nostra Roqueta, fabricadores de mónstruos, en sa educació del odi y la mentida, quins fruits no poden esser altres que la anarquia més brutal: anem a n-el Mití.

Tots els qui, sobre tota altra política, li posam la dels Manaments de la Lley de Deu qu'es l'única lagislació capás de fer ditxosos els pobles y de transformar la terra en un cel: anem a n-el Mití.

Tots els qui volem una Patria rica, plena, poderosa, com fonc mentre era eminentament cristiana: anem a n-el Mití.

PER DEU, PER LA PATRIA, PER LA CULTURA, PER NOSTRES FILLS ESTIMATS...

Anem, tots, a n-el Mití.

NOSTRA ADHESSIÓ

Sr. President de la Junta Organizada del Mití contra les escoles laiques.

Molt Senyor meu: La Redacció de CA-NOSTRA, tota entusiasmada, felicita coralment el *Centro de Defensa Social*, per la iniciativa y organizació d'un acte qu'ha de posar a Mallorca al lloc que li correspon per la seva fe y catolicisme, enmitx d'aquesta fluent desxonidada del esperit cristiá que se nota per tot arreu dins la catòlica Espanya.

¡Avant, Senyor! a dirigir y adressar tants de sentiments y entusiasmes mitx aífagats, a un acte en que mils de mallorquins batagarán, com un sol cor, per l'ideal catòlic. Nosaltres, feim contes venir a n-el gran mití a espayar nostre pit en l'imponent manifestació de fe y civisme que va a fer la patria de Lluç y Catalina.

Avant sempre! Lluitar per l'ensenyansa religiosa es lluitar per la pau de la familia, per la felicitat dels pobles y per la prosperitat de la Patria. Els pares tenim dret que'ls fills nos respectin y honrin com a representants de Deu demunt la terra, y nostres filles tenen dret a que los ensenyem al camí de la modestia y

del cel: drets y devers que sols sab incalculiar y armonisar aficament la doctrina cristiana al cor de nostre petits.

A fora, idò, ensenyansa laica, a fora escoles modernes qu'han donat dies de dol y amargor a nostra estimada Espanya.

Desitjant que tot vaja bé posam a les ordres de V. nostres modests servicis juntament en les columnes de CA-NOSTRA.

Per la Redacció

MIQUEL DURÁN.

Inca, diada de Pasqua, 1910.

LA ESCUELA LAICA

*La escuela laica predica luz
y borrar quiere del Universo
la idea espléndida, santa de Dios
que es el sol único del pensamiento...*

*La Escuela laica predica amor
pero no enseña los Mandamientos,
que son la sola, la eterna Ley
que une a los hombres con lazo estrecho.*

*La Escuela laica, sin descansar,
predica al mundo ciencia y progreso...*

*y enseña al niño, como á las bestias,
á mirar siempre no más que el suelo...*

*¡Oh Escuela laica! De esos tesoros
que nos ofreces, sobra tenemos...*

*Pero, no obstante, si abres las ciases,
prometo enviarte... ¡Vaya, á mi perro!...*

T. ALDRICH.

UN NOU PANAMÁ

Aixís titula un periódic—y per cert gens clerical—l'escandalós assumpto de les liquidacions dels bens de les Congregacions religioses de França, que tant rebombori ha mogut aquests darrers dies. Trobam mol acerta da la comparació: molts millions s'estafaren en el Panamá de l'any 1802, haventhi complicats elevats personatjes del mon oficial francés y igualment s'han usurpat ara molts millions ab la complicitat també de polítics d'altura de la sectaria y atea República,

Tristement célebre s'ha fet aquests dies per les columnes de la premsa aquest Mr. Duez, liquidador general de les Congregacions expulsades y robades pel govern de la veina nació. A deu millions fan pujar els periódics la cantitat estafada per dit liquidador, y's parla d'altres 150 persones que també han provehit de debó; espanta el llegir la manera com s'han aniat aprofitant els centenars d'empleats que ompliren les oficines liquidadores dels bens religiosos.

Segons llegim en un periódic francés, en la liquidació dels bens dels Maristes, Carmelites, pares de Picpus y Germans de Saint Yon, figuren partides de 200.000 francs com honoraris d'agents o comissionats. En la liquidació del Caputxins s'hi troben les sigüents cifres: 28.335 francs gastats en plomes, paper y tinta; 126.800 francs per honoraris d'advocats; 31.000 francs de sous de temporers; 6.200 francs per gastos de viatge. Y aixís tot lo demés.

Entre les mans d'aquest Duez y demés liquidadors, s'han fus els célebres mil millions que deyen havien de resultar de la liquidació dels bens de frares y monjes. Es l'història de totes les persecucions contra les ordres religioses; se fa una gran campanya per fer veure qu'es excessiu el número de Congregacions, per desoldreles y expulsarles, però, aixó sí, hi ha d'haver indispensablement la certificació de llurs bens; es pel principal motiu que volen treureles, per robar lo que tenen y enriqueixen a costes d'elles: de segur

que aquells que's queixaven a França de que era excessiu el número de convents, a l'hora de la liquidació pel sistema den Duez y demés radicals, encara trobaven que n'hi havien pocs.

Y a tot aixó la classe obrera, a la qual havien promés que ab els millons dels frares, li fundarien una caixa de retir y pensions per la vellesa, s'ha quedat sense res y els qui aixís embaucaven els treballadors per que'ls ajudassin a portar a cap a l'iniqua lley d'expropiació, se donen la gran vida ab els millons que havien de servir per ells quan pel pes dels anys no poguessin dedicar-se al treball.

Y pensar que aquí a Catalunya hi ha encara periódichs que's titulen catalanistes y amants de la classe treballadora, els quals parlant dels governants francesos y de llurs actes envejen a la nació veina y exclamen: Quin bell país es la França! Y desitjen per Espanya un govern que segueixi les peijades d'aquells.

Per acabar y com a resposta a lo que diuen certs periódichs esquerrans de la nostra terra sols transcriurem lo que diu del bloch sectari que tants anys ha tiranisa al poble francès, un diari tant acreditat com es *La Croix*, de París, parlant dels darrers escandols: «El robo descobert diu, en la liquidació dels bens dels frares y monjes es la condemna més clara dels homes que venen governant la França fa deu anys». Y acaba dirigint-se als francesos ab les següents paraules: «Les eleccions generals s'acosten. Afanyeu-se, donchs, a escombrar als homes funests que han provocat o tolerats escandols tan inaudits y confiau els destins de la Patria a homes que posseixin lo que sempre ha faltat a n-els del bloch governant: consciencia y esperit de justicia.»

JOSEPH RAURELL.

De «Gazeta Montanyesa»

ESCOLES LAIQUES

Per indicacions que se feren en la important reunió preparatoria que tengué lloc a la Rectoria, nostro estimat Director, que al tractarse de tota causa catòlica o patriòtica per ell les insinuacions son manaments, preparará el discurs que insertam a continuació; però pareix que a derrera hora, la Comissió Organitzadora, no sabem per quines raons, tengué inconveniens y reparos en que'l treball fos lletgit a l'acte del mití, celebrat dia 29 de Mars a n-el Círcol d'Obrers Catòlics d'Inca.

Discurs

Senyors:

Cap mèrit intel·lectual tenc que m'autorisi per axecar me pobre veu a n-aquesta important reunió, davant les dignes autoritats que nos presideixen, y en un acte en que vessa caudalosa la riuada de la eloquencia de distingits y famosos oradors. Però si'ls influvis riquíssims de la ciencia me neguen títols acadèmics, la qüestió qu'es tracta aquí, es de tal naturalesa, que me donen autoritat els mateixos calls de les mans, la condició d'o-

brer, y sobre tot, les conviccions de la meua ànima, per espayar mon entusiasme per la causa catòlica qu'es estat sempre l'ideal predilecte de tota ma vida. Justament, senyors, les escoles laiques a ne qui han ferit de més prop y directament, es la meua classe, a la classe treballadora.

Diguem dues paraules sobre'l particular.

Les escoles laiques pareix que son posades, si bé es mira, per descristianisar y fer la desgracia de les families pobres. Vosaltres ho sabeu: molts de rics avansats y anticlericals, que per raó de la seva il·lustració tenen consciencia dels bens que dú a la familia l'ensenyansa informada pel esperit cristià, nos donen la gran inconsequencia d'enviar sos fills a l'escola congregacionista, a l'escola religiosa. Però'l pobre obrer, tirat dins l'atmosfera corrompuda de la fàbrica o del taller, ab uns amos que poc els interessa la educació moral dels seus treballadors ab tal que l'industria li produesca bons rendiments: el pobre obrer, s'acosta y corre derrera aquell que li manifesta que l'estima y li vol bé; manifestació d'amor y promesa, qu'a voltes y sovint surt de la boca fatcinadora d'inimics de la Iglesia y de la Patria, que baix dels pomposos títols de cultura, progrés y llibertat, obrin escoles laiques gratuïtes, aon van a parar, per una partida de circumstancies que los rodetjen, els fills del obrer inconcient.

¿Y quines son les ensenyanses de les escoles laiques? La crema de convents, la violació de les verges, la persecució dels ministres del Senyor y la profanació de sepultures, essent crims tant graves, sols son conseqüencies remotes y efectes petits dels grans mals y calamitats que l'educació laica ha duit a la classe treballadora.

¿Vos espantau, senyors, de mes afirmacions? Veyane algunes proves.

Abans qu'a n-el cop de picassa caiguessen les portes y retables del Santuari y l'esca incendiaria pegás foc en un moment a coranta edificis religiosos de Barcelona, l'escola laica ja havia arruïnat espiritualment a milanars de temples del Esperit Sant en la persona del obrer, que val infinitament més que'ls artístics temples de pedra, encara que sien axecats al Deu de les altures.

Abans que fossen espanyades y destruïdes, per la flamada del odi, preuades obres d'art que respectaren altres revoltes polítiques, l'escola sens Deu ja havia mort, en flor, dins el cor del obrer, els sentiments de grandesa y de inspiracions sublimes que, ben dirigits, donen forma a l'art y son la creació de belleses supremes, semblant, en camvi, dins aquells pits desgraciats els sentiments barbres que té en el programa l'estrema esquerra revolucionaria.

Abans que fos violada la clausura dels convents, treguent per forsa de les tranquiles y austeres cetles els ascètics religiosos y les virginals esposes del Anyell immacuat, l'escola laica ja havia destruït l'amorosa llar obrera, esflorant en les flors casolades les més dolces aficions de l'anyorada vida de familia.

Abans que fos trepitjada la gloriosa bandera de la Patria, ja s'havia aufagat dins cor del

ninet, aquell sentiment innat de patriotisme, de regionalisme, del amor a n-el tarrosset aont hem nascut, fentti creure y convéncer que l'insignia nacional no es més qu'un drap despreciable posat a un palo, com ignominia dels pacífics ciutadans.

Y com a compendi y conseqüencia lògica del enverinament dels cors obrers: una setmana de revolució.... de febre satànica.... de sacrilegis... de crims espantosos que molts pagáren en la seva propia vida al meteix moment qu'era enlletgida la seua consciencia ab culpables fatalitats, y després... foscura... horror... en els morts un judici eternal... ¿qui no s'espanta al pensar en la sort eterna del qui la mort troba *infraganti*?... Y els vius bayats ab sa propia sanc, enverinada per l'odi, son portats a l'hospital; o fogitius, suporten la miseria y escabrositats del desartor; o deshonrats, sufren les cadenes y angusties dels fondets de la presó, les acusacions terribles dels tribunals militars, y, com a nota final d'aquesta tregeli esglayadora, inmensa, suprema; molts cauen dins la foscura dels foscos de Monjuich, plens d'infamia, cuberts d'ignominia, sens que haja per ells un cor que tenga una gota de compassió. Tal es, senyors, l'història triste, triste, del obrer víctima de l'educació de l'escola sens Deu.

¿Veis com tenia raó quan vos deya al principi que'ls estragos de la setmana tragèlica de Barcelona, essent crims tant graves, sols eren efectes insignificants y conseqüencies llunyanes de l'ensenyansa que se dona a la probera en l'escola sens Deu! Els convents tornen esser reedificats ab més hermosura que abans, als temples s'hi torna celebrar en més concurs y solemnitat, les religioses tornen gaudir de la pau contemplativa de la clausura y els martirs de la revolució, negen dins les delícies de la vició de Deu: mes l'obra de degradació feta al desgraciat obrer ¿qui la remediara? Se necessita un prodigi gran de la gracia Divina, casi, m'atraviré a dir, es més fàcil la resurrecció d'un mort que fassi olors de tomba que la conversió d'un malfactor qu'es arribat a un tal estrem de perversitat, y tot per aquestes maleïdes escoles.

¿Com jo, essent fill del treball, pertencent a n-aquesta classe, tant més desgraciada com més s'aparta de la Lley de Deu, no tenc d'alsar la veu, alta y ben alta, per protestar contra'ls centres de perdició qu'han conduit a mos germans de Catalunya a la barbarie més escandalosa?

Obrers: nosaltres som la part més interessada en aquest gran plet que s'es establert entre fills de la llum que s'adressen per fer valer els seus drets de ciutadans espanyols per salvar la Patria, y el fills de les tenebres, que s'han proposat borrar del mapa de les nacions civilisades la cristiandat espanyola. Sia idó, nostra protesta la més valenta, la més formidable, en aqueix moment de nostres reivindicacions cristianes, y que la representació obreira de la Ciutat de Santa Maria la Major sia la més numerosa y potent a n-el gran mití que va a celebrar la benaurada Mallorca.

Inquers: anamhi tots a n-el mití. Allá nos veurem tots els bons a la gran parada, y nos-

tre cor s'axamplará de goig y entusiasme al contarnos tant nombrosos com serem y al veure la vitalitat de la consciencia mallorquina que protesta ab veu forta, vigorosa, perquè arribi als governants, que baix principis de llibertat permeten propagandes tan funestes. Anem, anemhi tots a n-el gran mití. Allá, animats per la paraula eloquentíssima dels oradors que nos dirigiran sa veu autorisada, sentirem bategar nostros cors en nova fe y fortaleza cristiana, ovirant dies de gloria y de ventura demunt l'horitzó de nostra desgraciada Espanya, ja que tantes ánimes ardentes y entusiastes, tants de cors patriotes y sencers uneixen per tot arreu son esforç pel bé de la verdadera cultura y pel triomf de l'ensenyansa catòlica única capás de fer ditxosos els pobles.

SA LLADRIOLA DEL POBRE

—OBRES SON AMORS—

Suscripció dels devots de la Sagrada Família pera regalar el dia de sa Festivitat plagues d'estalvis de 5 pessetes, cada una a famílies necessitades y d'honrades costums en memoria de Jesús, María y Joseph, model de famílies cristianes.

Suma anterior 09'00

D. Marián y D. Lloaxim Aguiló, l'import d'una plagueta en sufragi de l'ànima de sa Mareta, al cel sia ella y tots els morts, 5.00.

Total 14'00

Cronico d'Inca

Mars de 1910

Dia 14.—Nostro Ajuntament, acordá, després d'acalorades discursions, fer pagar renda als Germans de les Escoles Cristianes, de la casa del Municipi que fa dos anys que les fonecedida gratuítament ab tal que s'establisen a Inca. Sobre aquest, acord s'en fan molts de comentaris.

Dia 18.—Mor D.ª Maria Freixses a l'edat de 93 anys. Se diu d'ella qu'era una persona qu'ha sufrít grans tribulacions durant sa llarga vida y tot en cristiana resignació.

Dia 19.—Festivitat de Sant Joseph. A la Parroquia s'hi fa una gran festa.

—Se inicien rígos, fret y neus en molta abundancia a la montanya. Sant Joseph, avuy haurá fet valer la seua vara devers al cel, puis que la savó aquesta vegada es entrada un parey de pams y la gent va contenta y agraida ferm.

—Quinta conferencia del Superior de Franciscans. Diu que la incredulitat del homo no es producte dels estudis que puga haver fets sobre la fé, sinó motivada per la corrupció de costums, posant com a la principal el vici de l'impuresa.

Dia 20.—Els amics de nostro Batle, D. Francisco Llabrés, Meije, li regalen una preciosa vara.

—El mal temps no permet que se fassa la processó de la diada a les monjes fencades, suprimintse per lo meteix el sermó del Evangelí que se fa a la processó en aquella Iglesia.

—Al capvespre se fa l'exercissi del Viacrucis predicat. Les esposicions dels passos

que fa nostre Quaresmer, son preciones filigranes que fan sentir dolsos enamoraments envers la persona del Bon-Jesús.

—A Sant Francesc, també, s'hi celebre bendició de rams y paumes y ofici major conforme a litúrgica de la diada, cantantse tot el repartori d'himnes y antífonas segons les últimes disposicions pontificies sobre'l cant plá. Va esser una funció que causá novetat per no haverse celebrada en aquella iglesia desde l'espulsió dels frares.

—Se fa una vestició de terciaris a sant Francesc, essent 35 els homos que s'han incorporat a la Tercera Orde durant el més de Mars y 58 les dones.

Dia 21.—Es nombrada la Junta local de la societat *Auxilio Mútual Popular*.

Dia 22.—A la Rectoria té lloc una reunió de les persones més visibles de la societat inquera per tractar de lo que s'hauria de fer perque la ciutat d'Inca estiga ben representada a n-el mití contra les escoles laiques. S'acordá fer una reunió, en carácter de mití, la tercera festa de Pascua, nombranse per preparar els treballs convenients una Comissió Organissadora, composta de Mossen Tomás Mora, D. Miquel Amengual, Micè y D. Miquel Pujades Micè. Indiquen per dirigir la paraula el Pare Cerdá, D. Jaume Vidal, Notari, D. Miquel Amengual, Director del "Heraldo", D. Miquel Pujades, Fiscal, y nostre Director.

Dia 23.—A la plassa de toros en construcció cau una paret mentres dos obrers passaven quedant un ferit levement y s'altra mor al acte. Acudeix al lloc de la desgracia el Vicari que l'estramuncia en condició, tres metjes y el jutjat per instruir les oportunes diligencies y manar l'axecament del cadáver. Una multitud de gent que ha acudit fa comentar sobre les condicions de la paret. La pobre víctima del treball es un jove de 17 anys que nomia Guillem Ramis, natural de Marratxi. Al cel sia.

Dia 24.—*Dijous Sant*. En nostres esglesies se celebren les funcions de la diada en gran suntuositat. Els monuments apareixen guarnits de flors y de llums y son visitats, ab devoció, per multitud de feels. La processó del capvespre es nombrosa y devota. Hey assisteix l'Ajuntament ab la banda municipal y una bona representació de militars. El vespre, a la Parroquia, després del sermó de *Mandato* celebre el Sr. Rector la piedosa ceremonia del lavatori dels peus a dotze joves vestits d'apòstol.

—A Sant Francesc, a les deu se fa l'exercissi de l'Hora Santa predicada pel Pare Cerdá, cantantse piedoses estrofes de passió a les pauses de la patética oració.

Dia 25.—A més de les funcions que se acostumen fer a la Parroquia, enguany a Sant Francesc se n'es introduida una nova a la soletat de María que resulta hermosament patética. Hi predica el Pare Cerdá y se canta un preciós *Stabat* a veus.

Dia 27.—Es el dia de les aleluyes, de l'agria de la resurrecció. Tothom ja ha mort el xolet y el frit de sanqueta del berenar de Pascua es gustós ferm. Deu assaci y a tota criatura d'afegria y abundancia casolana. Amen.

Dia 29.—El

MITÍ PREPARATORI

Lo presidí el Sr. Rector en companyia de Mossen Mir, Rector de Sant Miquel de Palma, el jutge y els oradors qu'havien de parlar. El Sr. Batle assistia al acte com a particular. Hey verem persones de totes les tendencies polítiques, el cap dels canalegistes, totes les persones visibles de la localitat y un concurs que vessava del saló.

Els oradors.

D. Miquel Pujades.—Diu que ha volgut acceptar l'invitació per parlar en públic per primera vegada per tractarse de la causa catòlica. Dona una explicació de moviment que s'es iniciat contra les escoles laiques dins Espanya. Demuestra la ilegalitat del laicisme de les escoles baix el punt de vista de la legislació espanyola vigent. Al Sr. Pujades li venen moltes idees y allarga un poquet massa el seu discurs.

D. Miquel Amengual, Director de *«El Heraldo»*.—Parla de les distintes filosofies que han axistit respecte l'ensenyansa, fent casi un abús de erudició. La seva actitud desembarassada lográ molts d'aplausos, encara que's creu qu'algunes de les seues afirmacions serien males de sostenir ab persona competent.

Alguns escrepulosos, també trobáren inoportú el treure D. Antoni Maura com a remey de les escoles laiques, tota vegada que'l Il·lustre Mallorquí, que ab altres coses ha demostrat qu'era un gran governant, no va esser lo més acertat al deixarles funcionar durant el seu poder y autorisant l'obertura altres centres anticatòlics. Però sia lo que's vulga de les oportunitats y afirmacions del Sr. Amengual, la seva oració va esser brillant y ben intencionada y no deven escatimarli nostro aplauso.

D. Jaume Vidal.—Sens pretencions, en tota senzillés, en frasse justa y gráfica, digué que l'ensenyansa laica pretent la supressió de tres coses: la familia, la Patria y la Religió, y que no's conceb, ni la historia en treu exemples, d'una societat sense llars, sense mapes y sense culte d'una religió. Tota la seua peroració va estar ben argumentada y meresqué molts d'aplausos.

Mossen Joan Quetgles.—Ab un mallorquí cartís anumerá els mals que du a la societat les mal nombrades escoles neutres y puntalissa els estrems revolucionaris d'en Ferrer y Lerroux; y entrant més de plé al objecte de la reunió qu'als altres oradors, fa propaganda ab entusiasme pel mití que's va a celebrar a Palma, conquistansé molts d'aplausos.

El P. Pere J. Cerdá.—Una arruzada de manbelletes l'obliguen a axecarse a parlar. Diu que després dels brillants parlaments fets pels altres oradors que la materia está agotada y que res té que dir, no obstant, dexa caure un discurs que causa gratíssima impressió y axeca aplausos y entusiasmes. Parlant de la malicia de les escoles laiques observa que també son perjudicials a la cultura com ho demostra l'estadística de França, que després de 20 anys de funcionament cada dia es major el nombre d'analfabetes en aquella nació. Acaba fent una entusiasta arrega per animar a tots anar al mití, tocant la nota tendra del interés dels pares pobres sobre'ls seus fills per defensarlos del laicisme funest, de qu'en son més escápols els rics, si volen, pels molts de medis de que poden dispondre.

D. Miquel Sampol, *Escrivá*.—Dona lectura a una ben raonada adhesió al mití y protesta contra les escoles laiques qu'ha escrita per encàrrec de la Comissió. Mereix l'aprovació y aplauso de tots.

El Sr. Rector.—En breus frases de gratitut se complau de la llum que'ls oradors han espargida a l'inteligencia de tots. Ell, vol esser el primer per anar al mití, esperant que molts lo seguirán per donar fé de la religiositat del poble d'Inca.

UN OBRER.

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

Cultura Popular

TABAC

Fa poc qu'en varis districtes de l'Hungria han prohibit als nenors de quinze anys, de dur a les butxaques tabac, paper de fumar ó mistos, baix la pena de quedar arrestat tot d'una.

Als comercians que venen tabac als nins los castiguen ab fortes multes. Els pares seran també multats ab cent corones si dexen fumar als seus fills. Fins els mestres seran amonestats pels seus superiors si dexe fumar als nins que van a ses escoles.

Sembla que aquestes ordes seran aviat generalisades per tota l'Hungria en vista dels estragos que causa a l'infancia l'us del tabac.

Dits y... fets

—Joan, ¿no me sabries aclarir que vol dir *capital y trebay* de que se parla tant en los mitins socialistes?

—Es una cosa ben senzilla. Dexes a aquest Senyor, que's el cap dels socialistes, per exemple, trenta duros.

—Está bé.

—Això es el capital. Però al cap d'algun temps vols que les te torni, això es el trebay.

Preguntaren un dia a Temistocles.

—Qui estimaries mes per casar la teua fiya; un home pobre, però honrat, o un ric de reputació dolenta.

—Estim més un home sens diners, que molts diners sens homo, contestá el famós general.

La Sogra remolesta.—La meva fia canta, toca'l piano, pinta, sab botánica, zoología, inglés, aleman, italiá; es una vivó que sab un poc de tot.

El genre.—Jo a n-el seu costat no sé res, però en cas d'apuros sé un poc d'aguia y puntetjar les calses.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus del mercat d'aquesta Ciutat:

			Pessetes:
Bessó	de	a	94'00
Blat.	la cortera de	00'00 a	18'50
Xeixa	id. de	00'00 a	19'50
Ordi.	id. de	00'00 a	10'00
Ordi foraster.	id.	a	09'50
Sivada.	id.	a	08'50
Ídem forastera	id.	a	07'50
Faves cuitores.	id.	a	19'00
Ídem ordinaries.	id.	a	18'00
Ídem pel bestia.	d.	a	17'00
Porcs grassos	s'arrova de	00'00 a	00'00
Blat de les Indies	id	a	16'00
Monjetes de confit	id	a	30'00
Idem blanques.	id	a	27'00
Figues seques	el quintá de	00'00 a	00'00
Safrá	s'unsa de	00'00 a	03'00
Ous	dotzena	00'00 a	01'20

Gran Casa de Viajeros "LA BALEAR.,

DE

José Pol Salvá

PERIS Y VALERO (antes Paz),

letra, J, pisos 1.º y 2.º

VALENCIA

Situada en la mejor calle.—Espaciosas habitaciones, todas exteriores.—Luz eléctrica y timbre en todas las habitaciones.—Cuartos de Baño, ducha y W. C.—Mesa redonda.—Mesitas separadas.—Gabinete de descanso.—Servicio esmerado.—Precios módicos.

On parle français.

English spoken.

Man spricht deutsch.

Men spreekt Hollandsch.

BIBLIOTECA EMPORIUM

VOLÚMENES PUBLICADOS

SERIE LITERARIA

Reynés Monlaur.—*El Rayo de Luz*, Escenas evangélicas.

P. R. del Valle Ruiz, O. S. A.—*Mis Conciones*, Obras poéticas.

Reynés Monlaur.—*Después de la hora nona*, Narración de los tiempos apostólicos.

Reynés Monlaur.—*Mirarán hacia Él*, Episodios evangélicos.

Roberto Hugo Benson, Pbro.—*El Amo del mundo*.

Francisco Coppée.—*Frutos de dolor*.

SERIE HISTÓRICO-BIOGRÁFICA

Sursum Corda! Cartas de la Condesa de Saint-Martial (Sor Blanca, Hermana de la Caridad).

Eugenia de Guérin.—*Diario y fragmentos*.

Se vende en esta Administración.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11- SQUINA BORN LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES. SASTRERÍA Y CAMISERÍA.

LA CASA MEJOR SURTIDA.

LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Obres de Pietat

per

Mossen MIQUEL COSTA

El Via-crucis a 0'75 y 1'00.

Mes de Maig a 1'50

Se venen a n-aquesta Administració.

Estampes de
i.ª Comunió

de tot preu y mida

Ne trobareu a nostra Llibrería

Mallorca, 1, Inca.

VIVA † JESÚS
EJERCICIO DEVOTO

PARA HACER

La Hora Santa

Se vende en nuestra Librería a 15 céntimos de peseta.

Devocionaris y Setmanes Santos

Llibrets de pietat y altres objectes de lujo y econòmics propis per regalar n-els nins y nines de primera comunió se n'han rebuts un sortidet a nostra Administració que fan goix Inca, Mallorca, 1. Inca.

CA-NOSTRA

QUINZ NARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, mitja pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendran la suscripció per 10 céntims mensuals, 1'20 l'any.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.

PAQUETES PASTILLAS PESETAS
1.ª marca: Chocolate de la Trapa. 400 gramos. . . 14, 16 y 24 1'25, 1'50 1'75, 2 y 2'50
2.ª marca: Chocolate de la Familia. 460 » . . . 14 y 16 1'50, 1'75, 2 y 2'50
3.ª marca: Chocolate Económico. 350 » . . . 16 1 y 1.25
Elab rados según fórmula aprobada por los Laboratorios Químicos Municipales de Madrid Pamplona y San Sebastián.—Cajitas de Merienda, 3 pesetas, con 64 raciones. Descuentos desde 50 paquetes. Portes abonados, desde 100 paquetes, hasta la estación más próxima. Se fabrica con canela, sin ella y á la vainilla. No se carga nunca el embalaje. Se hacen tareas de encargo de 50 paquetes. Al detall, principales ultramarinos.